

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Provincie Antwerpen

Druga strona postępowania: Belgacom NV van publiek recht

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 lub art. 13 dyrektywy 2002/20/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy o zezwoleniach) należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby organ państwa członkowskiego opodatkował działalność gospodarczą operatorów telekomunikacyjnych, która jest im umożliwiona na terytorium lub jego części poprzez istnienie wykorzystywanych do tej działalności słupów, masztów lub anten GSM na nieruchomości publicznej lub prywatnej, ze względów budżetowych lub z innych względów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Francja) w dniu 13 maja 2013 r. — Anouthani Mlalali przeciwko CAF des Bouches-du-Rhône

(Sprawa C-257/13)

(2013/C 207/43)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anouthani Mlalali

Strona pozwana: CAF des Bouches-du-Rhône

Pytania prejudycjalne

[Czy art. 11 dyrektywy 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie wymogom ustanowionym w art. L.512-2 i D.512-2 francuskiego Code de la sécurité sociale (kodeksu zabezpieczeń społecznych)?]

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. L 16, s. 44)

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 7 marca 2013 r. w sprawie T-186/11, Peter Schönberger przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, wniesione w dniu 8 maja 2013 r. przez Petera Schönbergera

(Sprawa C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Peter Schönberger (przedstawiciel: adwokat O. Mader)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 7 marca 2013 r. w sprawie T-186/11;

— uwzględnienie żądań skarżącego wniesionych w pierwszej instancji. Stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego, o której skarżący został poinformowany pismem z dnia 25 stycznia 2011 r., na mocy której badanie jego petycji nr 1188/2010 zostało zakończone bez przekazywania treści petycji do Komisji ds. Petycji;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W przedstawieniu okoliczności faktycznych sprawy Sąd podkreślił, że przewodniczący Komisji ds. Petycji poinformował skarżącego bez dalszego uzasadnienia, że jego petycja wprawdzie jest dopuszczalna, ale Komisja ds. Petycji nie może się zająć jej treścią. W rezultacie Sąd zniekształcił stan faktyczny poprzez uznanie, że miało miejsce badanie petycji.

Sąd błędnie rozpoznał zakres ochrony podstawowego prawa do petycji w ten sposób, że błędnie uznał, iż ów zakres ochrony ogranicza się wyłącznie do badania dopuszczalności petycji. Zakres ochrony obejmuje jednak także prawo do merytorycznego badania petycji i do decyzji co do istoty, gdy petycja jest dopuszczalna (prawo do rozpatrzenia).

Sąd dopuścił się logicznej sprzeczności w tym, że brak badania dopuszczalnej petycji przez Parlament, inaczej niż brak badania niedopuszczalnej petycji, nie wywiera skutków prawnych.

Sąd zaprzeczył własnemu orzecznictwu w sprawie Tegebauer⁽¹⁾. W wyroku tym orzekł on, że skuteczność prawa do petycji może być naruszona, jeżeli petycja nie została zbadana merytorycznie.